

இராஜம் கிருஷ்ணனின் அலைவாய்க் கரையில் நாவலில் பரதவ மக்களின் வாழ்வியல் போராட்டங்கள்

க. இராமசுதா அ *

அ தமிழ்த்துறை, முகமது சதக் எ.ஜெ. பொறியியல் கல்லூரி, சிறுசேரி, ஏகாட்டூர், சென்னை- 603 103, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Livelihood Struggles of the Parathavar Community in Rajam Krishnan's Alaivaai Karaiyil

G. Ramasudha a,*

^a Department of Tamil, Mohamed Sathak A.J Engineering college Siruseri, Egattur, Chennai- 603 103, Tamilnadu, India.

*Corresponding Author:

Sudhavenkat332@gmail.com

Received: 27-11-2025

Revised: 30-02-2026

Accepted: 07-03-2026

Published: 17-03-2026

ABSTRACT

The Rajam Krishnan's novel Alaivai karaiyil is a social novel that portrays the social, economic, and religious oppression faced by the Parathavar community living in the coastal region of Thoothukudi during the period 1965-66. Written on the basis of field research, the novel vividly records the tragic condition of the Parathavar people by blending historical realities with the complexities of everyday life. During the arrival of the Portuguese, the Parathavars embraced Christianity. However, even after conversion, there was no significant improvement in their livelihood. They were compelled to offer 'shark fins' (duvi) and certain portions of fish as tax to the Church. For fishermen who depended on their daily catch for survival, this tax was a heavy burden. Incidents such as excommunication of those who refused to pay the tax reveal the severity of religious authority. Through characters like Mariyan, Nazarene, and Benjamin, the novel expresses social resistance and a spirit of protest. Their questioning of the church tax becomes a voice for social justice. At the same time, natural calamities such as storms and cyclones threaten the lives of the fishermen. Even after surviving the dangers of the sea, they are forced to face economic exploitation on shore, which intensifies their suffering. Furthermore, the introduction of mechanized boats by the government deprives traditional catamaran fishermen of their livelihood. The novel highlights how technological advancement can also adversely affect poor and marginalized communities. Overall, Alaivaykkaraiyil stands as a powerful social document that deeply portrays the poverty, religious oppression, natural hardships, and economic exploitation of the Parathavar people. It is an important literary work that sensitively depicts the conflict between individuals and social structures.

Keywords: Poverty of the Parathavar people, Fishermen Community, Religious oppression, Natural challenges, Economic exploitation

முன்னுரை

முத்த பெண் எழுத்தாளரான இராஜம் கிருஷ்ணன், ஒரு நாவல் எழுதவேண்டுமெனில் அவர் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட உள்ளடக்கத்துடன் தொடர்புடைய ஊருக்குப் பயணம் செய்து, அந்த மக்களுடன் வாழ்ந்து, களப்பணியாற்றி எழுதக்கூடிய முதல் பெண் எழுத்தாளர் என்ற பெருமைக்குரியவர். 1965-66 காலகட்டத்தில் தூத்துக்குடி உள்ளிட்ட கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் மீனவர்களின் வாழ்வியல், அவர்களின் போராட்டங்கள் மற்றும் கலாச்சாரத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல்தான் அலைவாய்க் கரையில். இது மனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையே தோன்றும் மோதலை அடிநிலையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சமூகப் புதினம் ஆகும். "ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துச் சமூக

நிலைமையின் பிரத்யேகமான பண்புகளுக்கமையப் பாத்திரங்களைக் கண்டறிந்து படைப்பதுவே சமூக நாவல் ஆகின்றது” என்று கைலாசபதி கூறுகிறார். வரலாற்று உண்மைகளோடு பரதவமக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும், அவர்களுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களையும், அவற்றை அம்மக்கள் எதிர்கொண்ட விதத்தினையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வரலாறும் பரதவமக்களும்

பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் போர்த்துக்கீசியர் நம் நாட்டிற்கு வருகை புரிந்தனர். அவர்கள் இந்தியக் கடலோரப் பகுதியில் வாழும் பரதவ மக்களிடம் கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதில் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டனர். முகமதியர் படையெடுப்பினால் பரதவ மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். எனவே தங்களைக் காத்துக் கொள்வதற்காகக் கடலோர பரதவமக்கள் போர்த்துக்கீசியரின் உதவியை நாடினர்.

கிறித்தவ சமயத்தைப் பரப்ப வந்திருந்த போர்த்துக்கீசியர்கள் இந்த வாய்ப்பைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பரதவ மக்கள் அனைவரையும் கிறித்தவ மறையைத் தழுவச் செய்தனர். இவ்வாறு சமயம் மாறியவர்கள், பெயரளவில் கத்தோலிக்கராக இருந்தாலும் நடைமுறையில் இந்துக்களாகவே வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்கள் கிறித்தவக் கோயிலுக்கு வரியாகச் சுறாமீனின் செதில்களாகிய துவியையும், தினமும் ஐந்து தெறிப்பு மீன்களையும் செலுத்தி வந்தனர். ஏற்றுமதியில் துவியின் மதிப்பு மீனின் மதிப்பைவிட உயர்ந்தது. இதனால் மீனவர்கள் பல துன்பங்களை எதிர்கொண்டனர்.

பரதவமக்களின் துயரம்

இந்நாவலில் வரலாற்றில் சொல்லப்படாத சில தகவல்களை ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். பரதவ மக்கள் மெனக்கி (ஞாயிற்றுக்கிழமை) என்று ஓய்வு நாளைக் கூறுவர். அந்நாளில் கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கக் கூடாது. கிறித்தவக் கோயிலுக்குச் சென்று பங்கு பூசையில் கலந்து கொள்ளுதல் அவ்வூரின் சமுதாய வாழ்வின் முக்கியமானதோர் பகுதியாகும். அன்றாடம் மீன் பிடித்துத் தங்கள் வயிற்றை நிரப்பும் சாதாரணப் பரதவர்களைக் கொஞ்சம் கூட நினைத்துப் பார்க்காமல் மெனக்கி நாள் என்று ஓய்வு விடுவது அங்குள்ள கிறித்தவக் கோயில் திருச்சபையின் வழக்கமாகும். இக்கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டே பரதவமக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர்.

மரியானும் நசரேனும் நெருங்கிய நண்பர்கள் இருவரும் கட்டுமரத்தில் ஆழ்கடலில் சென்று மீன்களை அள்ளி வருகின்றனர். இதில் ஐந்து தெறிப்பு மீன்களையும், மீனின் துவியையும் கிறித்தவக் கோயிலை ஆளும் சிறு வியாபாரிகள் வரி என்ற பெயரில் கொள்ளை அடிக்கின்றனர். இதனை மரியானால் தாங்கிக் கெள்ள முடியவில்லை. வரி கொடுப்பதை எதிர்த்து சாமியார்களிடம் வாக்குவாதம் செய்கிறான். மரியானைத் திருச்சபையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். பரதவர்கள் வாழ்வு என்பது நிம்மதியற்ற ஒன்றாகவும் நிரந்தர வருமானம் இல்லாத தொழிலாகவும் இருப்பதால் வரிகொடுப்பதற்கு மக்கள் சிரமப்படுகிறார்கள்.

பரதவமக்களின் வாழ்க்கை

தூத்துக்குடி பகுதியில் வாழும் பரதவ மக்களுக்கு செழிப்பான வாழ்க்கை கிடையாது. நிலையான வறுமை அவர்களை வாட்டிவிடும். சம்பாதிக்கும் பணம் வட்டி கட்டவும் சாப்பாட்டிற்கும் போதுமானதாக இருக்கும், அவர்களுக்குச் சேர்த்து வைத்தல் என்ற பழக்கமே கிடையாது. சின்னச்சின்ன ஆசைகளைக் கூடப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத துழலில் அம்மக்கள் வாழ்கின்றனர். இச்சூழலில் வரியாகத் தினமும் மீனைக் கொடுப்பது என்பது கொடுமையான செயலாக இருந்தது. “கடலில் அலை கொந்தளிப்பாக இருக்கிறது கடலுக்குப் போக வேண்டாம் என்று தான் தோன்றுகிறது. ஆனால்...அலையெறியும் கடலில் தொழிலில்லை என்றால் அவர்களுடைய அடுப்புகளில் உலையேறாது. பூனை உறங்கும்”. வலைக்குச் சேதம் வந்தாலும், ஒரு நாள் மீன்பாடு இல்லை என்றாலும், வட்டிக் கடன் வாங்க வேண்டும். மனைவியின் நகைகளை விற்றுவிடுவார்கள். பெண் பிள்ளைகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வழியில்லாமல் தவிப்பார்கள். பரதவ மக்களின் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி என்பது சொல்லும் அளவிற்கு இல்லை என்று நாவலாசிரியர் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

வரியை எதிர்த்துப் போராட்டம்

ஒரு நாள் மரியானும், பிச்சை முத்துப்பாட்டாவும் கோயில் வரியைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். நாம் கடலில் சென்று சிரமப்பட்டுப் பிடித்துக் கொண்டுவரும் மீனையும், துவியையும் ஏன் வரியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி அவர்களுக்குள்ளே எழுந்தது. பெஞ்ஜமின் என்பவன் பரதவ மக்களில் பத்தாம் வகுப்பு வரை படித்தவன், ஒரு அலுவலகத்தில்

கணக்குப் பணியாளராக வேலை செய்கிறான். அவன் தலைமையில் கூட்டம் அமைத்து கோயில் அதிகாரிகளிடம் பேசலாம் என முடிவு செய்தனர். “துவி ஏலத்தை நிறுத்தவேண்டும், அந்தக் காலத்தில் வெறும் ஆறு காசுக்குக்கூடப் போகவில்லை, ஆனால் இன்று மீனைவிட அதிக விலை போகின்றது” என்று தங்களுடைய நியாயத்தைக் கோயில் நிர்வாகிகளிடம் கூறி பேச்சு வார்த்தை நடத்துகின்றனர்.

இதனைக் கேட்ட கோயில் நிர்வாகிகளான ஜெபமாலையானும், மொடுதவமும் கோபம் அடைகின்றனர். பின்பு கிறித்தவச் சாமியார் தலைமையில் கூட்டம் நடக்கின்றது. பரதவர்கள் அவர்கள் தர்ப்பு நியாயத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றனர். அதனைக் கேட்ட சாமியார் “இது சவேரியார் காலத்திலிருந்து வரும் நடப்பு இப்போது இதை மாற்ற முடியாது” என்று கூறுகிறார். ஞானஸ்நானம், கல்யாணம், மரித்தோர் கடன் எதற்கும் சாமியார் வருவதற்கில்லை என்றும் கூறுகிறார். “சாமி நீங்கள் ஆண்டகையிடம் சொல்லி ஏதானும் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதா” என்று பெஞ்ஜமின் கேட்கிறான். சாமியார் கையை விரிக்கிறார். சாமியாருக்குப் பரதவர் தரப்பில் நியாயம் உள்ளது என்று தெரியும். ஆனால் கோயில் திருச்சபைக்கு பெருவாரியான வருமானம் அல்லவா இது, எப்படி நிறுத்துவது என முணுமுணுக்கிறார்.

திருச்சபையிலிருந்து நீக்கம்

1965-66ல் ‘துவிகளைக் கோயில் வரியாக விட்டுக் கொடுப்பதில்லை’ என்ற போராட்டத்தை இடிந்த கரை என்ற ஊரில் உள்ள பரதவமக்கள் நடத்தினர். வரிகட்டாதவர்களைத் திருச்சபையிலிருந்து நீக்கச் சொல்லிக் கோயில் சாமியார் கூறிவிட்டார். பிச்சைமுத்துப் பாட்டா வரி கட்டமாட்டோம் என்றும், இந்து மதத்திற்கு மாறிவிடுகிறோம் என்று கோயில் நிர்வாகிகளுடன் போராட்டம் செய்கிறார். மரியான் உள்பட ஊரில் பாதிபேர் பிள்ளையார் ஒன்றை வைத்து இந்துவாக மதம் மாறிவிடுகின்றனர். இதனால் பிச்சைமுத்துப்பாட்டாவைத் திருச்சபை ஊழியர்கள் அடித்துத் துன்புறுத்திக் கொன்றுவிடுகின்றனர்.

ஒருநாள் நசரேனும் மரியானும் அதிகாலையிலேயே கடலுக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்கின்றனர். வானொலி செய்தியில் இன்று மழை, புயல் யாரும் மீன் பிடிக்க கடலுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கை விடுக்கின்றனர். சிறிது நேரத்தில் கடுமையான அலைகளும், தூறாவளிக் காற்றும் உருவாகிறது. மக்கள் இடம்பெயர்ந்து கோவிலுக்குள் தஞ்சம் புகுகின்றனர். நசரேனும் மரியானும் நடுக்கடலில் தத்தளிக்கின்றனர். மரியானும் நசரேனும் கட்டுமரத்தோடு பிணைத்துக் கொண்டிருந்ததால் கடலில் மிதந்தார்கள்.

இருவரும் மயங்கிய நிலையில் இடிஞ்சகரை பகுதியில் ஒதுங்கினர். அப்போது குடிமகன்கள் இருவர் வருகின்றனர். மரியானையும், நசரேனையும் பார்த்து எங்கள் கரையில் உயிர் பிழைத்ததால் வலையில் பிடிபட்ட மீன்கள் எல்லாம் எங்களுக்குச் சொந்தம் என்று அதிகாரம் செய்தனர். வாழ்க்கையில் என்றாவது ஒருநாள் இதுபோன்ற வஞ்சிர மீன்கள் நூற்றுக் கணக்கில் கிடைப்பது அரிது. கிடைத்தும் பலனில்லாமல் போயிவிட்டதே என்று கூறி இருவரும் அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிவிட்டனர். கிறித்தவச் சாமியார்கள் கோயிலுக்கு வரி கட்டாததால் தான் இதுபோன்று நடக்கிறது என்று கூறினார்கள்.

விசைப்படகும் பரதவமக்களும்

பரதவர்களின் வாழ்க்கையில் மற்றொரு இடியாக விசைப்படகுகள் வந்ததன். அரசு 3000 விசைப்படகுகளை மீனவர்களுக்குத் தவணை முறையில் பணம் செலுத்துமாறு கொடுத்தது. இதனால் சாதாரண படகில் செல்பவர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக மாறிவிட்டது. அவர்களால் மீன், இறால் எதுவும் பிடிக்க முடியவில்லை. நண்டுகள் தான் கிடைக்கிறது. பரதவமக்கள் படும் துன்பத்திற்கு அளவில்லாமல் போய்விட்டது. ஒரு நாள் தீபாவளியன்று பீட்டர் பட்டாசு வெடிக்கின்ற பெயரில் விசைப்படகுகளைத் தீ வைத்து எரித்துவிட்டான்.

முடிவுரை

பரதவமக்கள் கிறித்தவக் கோயிலுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய வரிகளையும், தினந்தோறும் அவர்கள் வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் அனைத்துச் சிரமங்களையும் வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் போல் உயிரோட்டமுள்ள கதாப்பாத்திரத்தின் மூலம் உண்மைச் சம்பவத்தை உரக்கச் சொல்லி இருக்கிறார் இராஜம் கிருஷ்ணன். வந்துபோகும் அலைகளைப் போல எல்லா நாளும் வந்து போகும் சிக்கல்களோடு நொந்து போகும் பரதவர்களின் வாழ்க்கையை இந்நாவல் விரிவாக விளக்குகிறது.

References

Rajam Krishnan, (2001) Alaivai karaiyil, Thaagam Publications, Chennai.

Kailasapathy, (2011) Tamil Novel Ilakkiyam, Kumaran Publications, Chennai

Sellam V.T, (2011) Tamilaga Varalaarum Makkal Panpaadum, Manivasagar Publications, Chennai.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2026. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License